

TAFSIR AV Kapitel 26, ash-Shu'ara ~ Poeterna

Kapitel 26, ash-Shu'ara ~ Poeterna

Beskrivning:

Poeterna behandlar berättelser om tidigare profeter och avslutas med en bekräftelse på Koranens gudomliga ursprung.

Inledning

Detta kapitel med 227 korta verser uppenbarades i Mekka. Liksom alla mekkaniska kapitel handlar det främst om Guds enhet.

Verserna 1-9 Klara uppenbarelser

Poeterna är ett av tjugonio kapitel som börjar med en kombination av arabiska bokstäver. Denna kombination är *Ta Sin Mim*. Gud uppenbarade ingen betydelse för dessa bokstäver; men under islams lärdomshistoria har många teorier föreslagits.

Dessa verser gör saker tydliga, men profeten Muhammed, må Guds nåd

och välsignelser vara över honom, oroar sig nästan till döds över människor som vägrar tro. Gud kunde ha sänt dem ett tecken som var obestridligt, men de vänder sig bort från varje uppenbarelse. Nu har Koranen kommit, och snart ska de erfara verkligheten av det de hånar. De behöver bara se sig omkring för att se Guds skapelse – ett tecken på att Gud är Mäktig och Barmhärtig.

Verserna 10–68 Moses och Farao

Moses sändes till faraos folk men fruktade att han skulle avvisas på grund av sitt tal. Gud lugnade honom genom att göra Aron till hans hjälpare. Moses bad att israeliterna skulle släppas fria från slaveriet. Farao påminde Moses om hans tid i Egypten och kallade honom otacksam. Moses talade om Guds härlighet, och Farao hotade honom med fängelse medan han hånade honom och Gud. Moses visade de mirakel Gud tillät honom att utföra: han kastade sin stav som blev till en orm, och från sina kläder drog han fram sin hand, lysande och vit. Han kallades trollkarl och Farao och hans rådgivare ordnade en tävling med sina trollkarlar.

Vid samlingen kastade trollkarlarna sina rep, men Moses' stav slukade deras illusioner. Trollkarlarna föll ned i tillbedjan inför Gud och Farao lät korsfästa dem. Gud inspirerade Moses att fly på natten med alla israeliter. Farao sände en armé för att hindra deras utvandring. Vid soluppgången hade faraos folk israeliterna instängda vid Röda havets kant. Moses slog havet med sin stav och vågorna delade sig, vilket gjorde att de kunde fly. Förföljarna drunknade. Detta är ett tecken för dem som tror. Gud är Mäktig och Barmhärtig.

Verserna 69–104 Profeten Abraham

Abraham frågade sin far och sitt folk om deras avgudadyrkan. Han påpekade att avgudarna varken kunde gynna eller skada dem, men folket svarade att de följde sina förfäders sed. Abraham fördömde dem alla och lovade sin trohet till Gud – den som vägleder honom, försörjer honom, botar honom och ska uppväcka honom. Abraham bad Gud att förena honom med de rättfärdiga, ge honom heder bland senare generationer och skänka honom vila i Paradisets trädgårdar; han bad också att hans far skulle förlåtas. Barn och rikedom kommer inte att hjälpa på den Dagen. Endast de som kommer inför Gud med ett rent hjärta ska gynnas.

Paradiset ska föras nära de rättfärdiga och Helvetet ska synas för dem som gått vilse. De ska tillfrågas om vad de dyrkade vid sidan av Gud och kastas i Helvetet med sina avgudar, inklusive alla Iblees' (Satans) härskaror. De ska gräla med varandra och längta efter att återvända till sitt jordiska liv för en ny chans. Denna berättelse ger en stor läxa. Gud är Mäktig och Barmhärtig.

Verserna 105–140 Noa och Hud

Noas folk avvisade också sin Sändebud. Han var mild och ödmjuk och begärde ingen betalning, men de ansåg honom och hans följare vara fattiga och värdelösa. Noa sade att han aldrig skulle driva bort en troende; han var inget annat än en varnare. De bad honom sluta, annars skulle han stenas. Noa ropade till Gud och bad om ett avgörande. Gud räddade Noa och de troende i en båt, de andra drunknade. Detta är en stor läxa, men de flesta tror inte. Gud är Mäktig och Barmhärtig.

Folket i 'Ad förnekade sin Sändebud Hud. Han bad dem frukta Gud och begärde ingen betalning. De byggde starka, höga byggnader som om de väntade sig leva för evigt och var grymma tyranner. Hud påminde dem om att Gud gav dem deras försörjning. Hud's folk svarade att de inte fruktade någon plåga och att sådant tal bara var en gammal myt. Gud förstörde dem helt. Han är Mäktig och Barmhärtig.

Verserna 141–191 Saleh, Lot och Shuaib

Thamuds folk förnekade sin Sändebud. När Saleh bad dem frukta Gud anklagade de honom för att vara drabbad av magi. Han begärde ingen belöning och påminde dem om deras försörjning från Gud, och sade åt dem att hålla sig borta från överträdare. Men det räckte inte – de ville ha ett tecken. Saleh förde fram en kamel som skulle dela deras vatten, var och en drickande på varannan dag. Folket varnades att inte skada henne, men de högg henne. På morgonen var de fyllda av ånger, för straffet föll över dem. Gud är Mäktig och Barmhärtig.

Lots folk trodde inte heller. Han begärde ingen belöning och varnade dem att frukta Gud. Lot tillrättavisade dem och varnade dem för att begå onaturliga handlingar. De svarade med att hota Lot med fördrivning. Lot bad Gud att rädda honom och hans familj, och Gud gjorde det – alla utom

hans hustru som förstördes med de andra. Ett regn av förstörelse föll över dem som hade varnats. Ännu en läxa som folket inte lärde sig. Gud är Mäktig och Barmhärtig.

Shuaibs folk trodde inte, trots att han var en pålitlig Sändebud som inte begärde någon belöning. Han varnade sitt folk att väga med rätt våg, ge full mått och inte sprida korrupktion, men de anklagade honom för att vara förhäxad. De kallade honom lögnare och bad honom få bitar av himlen att falla över dem om han talade sanning. På grund av deras envisa förnekelse drabbades de av straffet – en plåga från mörka moln. De flesta lär sig inte läxan och blir troende. Gud är Mäktig och Barmhärtig.

Verserna 191–227 Uppenbarelsen

Denna Koran kommer från Gud, nedförd till profeten Muhammed genom ängeln Gabriel, som en varning till folket på klar arabiska. De tidigare skrifterna förutsade detta – varför är inte det tillräckligt bevis? Om den hade uppenbarats för en icke-arab som reciterade den på arabiska skulle de ändå inte tro. Gud lägger otro i de skyldigas hjärtan. De kommer inte att tro förrän de ser straffet, och då ska de be om uppskov. Tidigare njutning är inget skydd mot straffet. Gud förstörde aldrig en befolkning utan att först sända en varnare. Han är aldrig orättvis.

Jinnerna förde inte ner Koranen. Dyrka inget annat än Gud. Varna dina nära släktingar (Muhammed) och visa vänlighet mot de troende. Om de inte lyder är du inte ansvarig för deras handlingar. Sätt din tillit till Gud. Djävlarerna stiger ned över lögnarna och endast de vilseledda följer poeterna – utom de poeter som tror och är rättfärdiga. Och förtryckarna ska få veta vart de ska återvända.

[KAPITEL 26](#)

«[TAFSIR AV Kapitel 27, an-Naml ~ Myrorna](#)

[TAFSIR AV Kapitel 25, al-Furqan ~ Kriteriet](#)»

- [Ingen Sunnah utan Jamā'ah – Ingen Jamā'ah utan Sunnah](#)
- [Den ärofyllda ställningen för den som följer Sunnah](#)
- [Sunnahs grundprinciper](#)
- [Sunnahs plats i Islam – varför vi inte kan klara oss utan den](#)
- [Handlingar som upphäver en individens Islam](#)
- [Mänsklighetens akuta behov av denna religion](#)
- [Tawfiq kommer endast från Allah](#)
- [Det onda kan aldrig tillskrivas Allah](#)
- [De enorma fördelarna med tawakkul på Allah](#)
- [Tawhids centrala betydelse och farorna med innovation och shirk](#)